

indsatsen over for et af de helt afgørende sundhedsproblemer, nemlig arbejdsmiljøet, som den berømte tissing i bukserne en kold vinterdag. Det varmer måske lige i nuet, men det bliver meget hurtigt endnu værre.

Et godt arbejdsmiljø kommer ikke af sig selv, og selv om der er virksomheder, som gør et godt stykke arbejde, og selv om der er virksomhedsledere, som forstår, at der skal gøres et godt stykke arbejde, så er der også alt for mange arbejdspladser, hvor virksomhedens ledelse ikke er parat til at sikre sine ansatte et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Kl. 16.10

Lad mig bare nævne to konkrete eksempler: Det ene, Det Danske Stålvalseværk, har ført til, at over 100 nuværende og tidligere ansatte på Stålvalseværket i Frederiksværk er blevet skadet på livet af manganforgiftning. Det er et problem, som har været velkendt for ledelsen siden 1980'erne.

Det andet er fjerkræslagteriet Rose Poultry, hvor arbejdsforholdene for de ansatte kyllingephængere til sidst blev for meget. Og hvad var virksomhedsledelsens reaktion på de utålelige arbejdsvilkår? Det var at fyre 11 ophängere for arbejdsvægring.

Et fælles kendetegn ved de to eksempler er i øvrigt, at et alt for slapt Arbejdstilsyn har en del af skylden, og det viser blot, at der er behov for et effektivt tilsyn; en politimyndighed på arbejdsmiljøområdet.

Fra Enhedslistens side har vi også i forbindelse med de to nævnte sager fremhævet behovet for såvel bedre vejledning og forebyggelse som for mere effektivt tilsyn på arbejdsområdet.

Under den tidligere regering var vi fortalere for mere effektivitet, og vi fremsatte forslag, som kunne forbedre de ansattes og deres sikkerhedsrepræsentanters muligheder for at slås for deres sundhed og sikkerhed.

Men modsat det står den borgerlige regering jo for nedskæringer på såvel vejledning som tilsyn. Efter vores opfattelse vil det uundgåeligt føre til dårligere arbejdsmiljø på arbejdspladserne og til, at endnu flere vil få ødelagt deres liv af de arbejdsbetingede sygdomme.

Derfor har vi også i denne her debat forsøgt at holde fast i, hvad målsætningerne er også for regeringen, for at vi kunne bedømme de virkemidler, som regeringen vælger, og se, om målsætningerne nås. Men efter vores opfattelse vil de midler, der er fremlagt, ikke føre til, at de målsætninger nås, og derfor vil vi, medmindre

virkeligheden viser noget andet, også på de her områder være i opposition til regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Formanden så forundret ud, da jeg bad om ordet i det øjeblik, hr. Søren Søndergaard var kommet på talerstolen. Det er faktisk, fordi mit spørgsmål ikke så meget er til hr. Søren Søndergaards ordførertale, men mere til noget, hr. Søren Søndergaard sagde tidligere i debatten, nemlig det her med, hvad man kunne lægge ud til arbejdsmarkedets parter.

Det undrede mig en lille smule, at hr. Søren Søndergaard mente, at arbejdsmiljøet var for vigtigt til at lægge ud til arbejdsmarkedets parter. Men som jeg forstår det, er f.eks. arbejdstid og lønbetingelser ikke for vigtige til at lægge ud til arbejdsmarkedets parter.

Derfor må jeg spørge: Er det virkelig sådan, at hr. Søren Søndergaard mener, at det er vigtigere, at man har en sikkerhedsorganisation, end at man har f.eks. en 12-14 timers arbejdsdag til 50 kr. i timen? For det synes jeg ville være en lille smule underligt.

Jeg mener faktisk, at både arbejdstid og lønforhold også kan betyde en væsentlig helbredsfor-skel for den enkelte, så er det ikke nogenlunde ligetil, hvor vigtige de to ting er?

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Hr. Søren Søndergaard nævner i debatten, at arbejdsgiverne absolut intet vil gøre for at sikre et godt arbejdsmiljø. Jeg troede egentlig, at den holdning var uddød. I hvert fald i den her udmærkede debat har vi jo også tidligere erkendt, at det er et gensidigt ansvar for medarbejder og arbejdsgiver at sikre et arbejdsmiljø.

Er det dog helt forbigået hr. Søren Søndergaards opmærksomhed, at vi nu skriver 2002; at stavnsbåndet er ophævet, at trællene er sat fri, og at den medarbejdermangel, der er nu, og som i stigende grad vil komme i de kommende år, gør, at arbejdsgiverne må være helt fremme og på tærne for at sikre sig, at de får kvalificerede medarbejdere; at de får medarbejdere i det hele taget til at løse deres opgaver på virksomhederne?

Hvad er det for et skræmmebillede, hr. Søren Søndergaard ønsker at tegne af arbejdsgiverne, der ønsker at tryne den lille mand? Det er fortid, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard.